

Sygn. akt III KK 138/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący)

SSN Piotr Mirek

SSN Marek Pietruszyński (sprawozdawca)

Protokolant Dorota Szczerbiak

w sprawie A.G.

skazanego za przestępstwo z art. 178b k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 29 października 2019 r.
kasacji Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego na niekorzyść
oskarżonego

od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 13 marca 2018 r., sygn.
akt II K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę A.G. przekazuje Sądowi
Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w W. skierował do Sądu Rejonowego w W. akt oskarżenia wraz z wnioskiem w trybie art. 335 § 2 k.p.k. o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego wobec A.G. oskarżonego o popełnienie w dniu 23 sierpnia 2017 r. przestępstwa niedostosowania się do polecenia wydanego przez funkcjonariuszy Policji niezwłocznego zatrzymania kierowanego przez niego samochodu osobowego, określonego w art. 178b k.k. oraz o popełnienie w tym

samym dniu, przez prowadzenie samochodu osobowego po drodze publicznej, przestępstwa niezastosowania się do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 26 października 2009 r. środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 8 lat oraz niezastosowania się do decyzji Starosty R. o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami kategorii A i B, tj. przestępstwa określonego w art. 244 k.k. w zb. z art. 180a k.k. i orzeczenie wobec niego uzgodnionych z nim kar i środków karnych za każdy z tych czynów: po 3 miesiące pozbawienia wolności wraz z zakazem prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat oraz kary łącznej 4 miesięcy pozbawienia wolności i 5 lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym.

Sąd Rejonowy w W. wyrokiem z dnia 13 marca 2018 r., sygn. akt II K (...), wydanym na posiedzeniu, uznał oskarżonego za winnego popełnienia obu zarzuconych mu czynów i za przypisane mu przestępstwa wymierzył mu kary jednostkowe i środki karne oraz kary łączne wnioskowane przez prokuratora.

Wyrok uprawomocnił się bez postępowania odwoławczego w dniu 21 marca 2018 r.

Od tego orzeczenia, w terminie, kasację na niekorzyść skazanego wniósł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, a to art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 2 k.p.k., polegające na uwzględnieniu przez Sąd Rejonowy w W. wadliwie skonstruowanego wniosku prokuratora o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego A.G. za zarzucone mu przestępstwa i orzeczenie uzgodnionych z nim kar i środków karnych, w następstwie czego doszło do rażącego naruszenia prawa materialnego, a mianowicie art. 42 § 1 a pkt 1 i 2 k.k. przez wymierzenie za każdy z czynów środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów w ruchu lądowym, w sytuacji gdy ustawa wyklucza stosowanie tego środka do określonych rodzajów pojazdów mechanicznych. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że sąd rozpoznający wniosek złożony w trybie art. 335 k.p.k. ma obowiązek dokonania, w uwzględnieniu treści art. 343 § 7 k.p.k., jego kompleksowej oceny, w tym także pod względem prawidłowości proponowanej kwalifikacji prawnej, jak również wymiaru kary, środków karnych i wszelkich innych uzgodnień, a w przypadku zaistnienia jakichkolwiek wątpliwości w zakresie złożonych propozycji zobowiązany jest do skierowania sprawy do rozpoznania na rozprawie.

Treść zaskarżonego wyroku prowadzi do wniosku, że Sąd Rejonowy w W. nie dokonał takiej obowiązkowej kompleksowej oceny całego wniosku. Wobec zarzucenia oskarżonemu popełnienia przestępstw określonych w art. 178b k.k. i art. 244 k.k. we wniosku prokuratora, ze względu na treść art. 42 § 1a pkt 1 i 2 k.k., powinna zostać zawarta propozycja orzeczenia wobec oskarżonego środków karnych zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, bez ograniczenia jego zakresu do ruchu lądowego. Takiej propozycji wniosek nie zawierał i w takim kształcie wniosek ten został błędnie zaakceptowany przez Sąd Rejonowy w W.. Rzecz bowiem w tym, że zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych obejmuje pojazdy mechaniczne ze wszystkich stref ruchu, a więc także ruchu wodnego i powietrznego. Zatem nie jest możliwe wyłączenie jakiegokolwiek pojazdu mechanicznego z zakresu jego działania. Objęte są nim uprawnienia do prowadzenia pojazdów mechanicznych we wszystkich strefach ruchu. Ograniczenie tego zakazu do jednej strefy ruchu nie jest dopuszczalne (por. R.A. Stefański, Kodeks karny. Komentarz, C.H. Beck 2015 s. 344).

W tej sytuacji należało uznać, że orzeczenie wobec skazanego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych jedynie w strefie ruchu lądowego stanowiło rażące naruszenie prawa materialnego i miało istotny wpływ na treść wyroku łagodząc zakres odpowiedzialności karnej skazanego. Uwzględnienie tych wywodów upoważniło Sąd Najwyższy do uznania trafności zarzutu kasacji, czego konsekwencją było uchylenia zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania w celu ukształtowania na nowo odpowiedzialności karnej oskarżonego.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.

